

[Undervisningsministeren.]

spektøren for mellem- og realskolen og fra statskonsulenten, tror jeg vil volde store praktiske vanskeligheder på grund af det store antal af ansøgere, der altid er til disse embeder. Begrundelsen for, at man har taget det andet standpunkt i kommissionen, er meget tydeligt angivet i bemærkningerne til paragraffen. En bestemmelse om, at man før indstillingen i alle tilfælde skulle høre begge myndigheder om alle ansøgere, ville give en uoverskuelig ekspedition og efter min mening gøre meget liden nytte. Det ærede medlem sluttede sine betragtninger vedrørende dette punkt med at tilføje, at han helst bibeholdt den gamle ordening med hensyn til indstillinger, hvorefter man giver dem, der er ansat ved eksamensskoler, en særstilling. Jeg tvivler på, at det ærede medlem kan samle et flertal herom i udvalget.

Overfor det ærede medlem hr. Jørgen Jørgensen vil jeg helst begynde med den første del af hans tale, hvori han pegede på lovforslagets mange fremskridt og viste stor velvilje med hensyn til dets gennemførelse; for den del af talen kan jeg virkelig takke det ærede medlem, hvad jeg også gør. Resten af talen, som blev fremført med hævet røst, gav jo ikke så megen anledning for mig til taksigelser, men som jeg før sagde, det principielle spørgsmål: nævn eller ikke nævn vil jeg vende tilbage til, og her får jeg også lejlighed til at svare det ærede medlem fru Inger Merete Nordentoft, som også var inde på spørgsmålet om skolenævn, men som iøvrigt udtalte sig velvilligt overfor lovforslagets fremskridt.

Det ærede medlem hr. Evald Christensen udtalte sig udførligt om kristendommens stilling i den danske skole. Jeg forstod ham sådan, at det ikke var ved tilsyn fra kirkens side, men ved forældrenes indflydelse, at den kristne tro skulle vogtes, og heri er jeg ikke principielt uenig med ham, da jeg altid har ment, at kirkens tilsyn med skolen kun var en rest fra fortiden og ikke havde et virkeligt funktionelt forhold til selve det levende liv i skolen.

Det ærede medlem udtalte sig imod de indirekte valg til skolerådene, der omtales i § 27, men disse regler går jo ganske uforandret igen fra 1933-loven, og jeg tror, at det er den eneste praktiske måde at ordne det på, når der er flere købstæder indenfor amtet, der skal repræsenteres i skolerådet.

Med hensyn til den bemærkning, det ærede medlem gjorde om reglen i § 53 om pligten til at modtage disse hverv, vil jeg sige, at det falder ganske indenfor de almindelige kommunale regler om det, der

hedder borgerligt ombud, og er også en genganger fra den tidligere lov.

Jeg vender mig derefter til det ærede medlem fru Kirstine Ladefoged Jensen, der udtalte en vis betænkelighed ved de udvidede beføjelser for Københavns vedkommende. Jeg må indrømme, at jeg ikke deler den betænkelighed. I anledning af det ærede medlems bemærkninger om, at hun savnede den gældende lovs bestemmelser om idømmelse af bøder — det ærede medlem citerede 1933-loven og citerede § 29, det er § 39, som det ærede medlem også har sagt til mig i dag —, vil jeg gerne sige, at disse bestemmelser har næsten aldrig været brugt, og der har ikke i kommissionen rejst sig røster for at bevare disse bestemmelser. Disse ting tilsammen synes jeg gør det meget naturligt, at man fra ministeriets side ikke har optaget dem.

Dernæst stillede det ærede medlem et spørgsmål vedrørende sognepræstens ret til at overvære kristendomsundervisningen i en form, som synes at vise, at det ærede medlem har misforstået bestemmelsen. Det ærede medlem spurgte nemlig, hvor præsten skulle klage, hvis han var utilfreds med undervisningen. Det viser, at det ærede medlem går ud fra, at præsten stadig skulle have nogen tilsynsret. Efter min opfattelse må præsten forholde sig som enhver anden skoleinteresseret, der overværer en undervisningstime, og for så vidt kan jeg slutte mig til den betragtning, som det ærede medlem hr. Erik Appel lige nylig gav udtryk for, idet han spurgte, om det ikke var enhver skoleinteressets ret, specielt når han hørte til kommunens område, at kunne overvære en undervisningstime. Det vil jeg i og for sig ikke benægte. Jeg ville i hvert fald finde det ret mærkeligt, om en skole skulle nægte en skoleinteresseret at overvære en undervisningstime. Men hvis man spørger, hvad præsten så, om jeg så må sige, skal gøre, må det virkelig siges, at det, at han vil høre disse timer, må være for at danne sig et skøn over, hvordan undervisningen i det, der ligger ham på hjerte, nemlig kristendoms-kundskaben, gives, og derved få lejlighed til at gøre iagttagelser, og summen af de derved indvundne erfaringer kan han naturligvis gøre brug af i skrift og i tale på lige fod med pædagogisk interesserede medborgere, men ikke som en slags tilsynsførende.

Til det ærede medlem hr. Erik Appel skal jeg sige, at den udtalelse, det ærede medlem fremkom med, om, at skolekredsene i Sønderjylland nu kunne komme til at vise det øvrige land, at den levende interesse, kredsene har vist skolen, virkelig var en